

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๙-๖๑๗๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำวันที ๒๕ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๑,๓ มูลค่าข่าว ๗๖,๕๕๔.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

นายวิทย์ พลช้วน
จาก 'โค้ช' ผู้ให้
สู่ 'สปท.ลายศิษย์' 3

ชาญวิทย์ พลช้วน

จาก 'โค้ช' ผู้ให้ สู่ 'สปท.ลายศิษย์'

ช่วงนี้การร่างรัฐธรรมนูญและการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศมีความคืบหน้าไปมาก ขณะที่สถานการณ์การเมืองก็ยังมีระอุขึ้นเป็นระลอก วันนี้ "รัฐมนตรีคนการเมือง" ขอพักเรื่องร้อนๆ แล้วชวนมาสัมผัสชีวิตแบบผ่อนคลายของสมาชิก "สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ" หรือ สปท. กับ "ดร.ชาญวิทย์ พลช้วน" หรือ "โค้ชหวัง" แห่งทีมช่างศึกไทยในวันสบายๆ กันบ้าง

■ จากลูกประมง สู่โค้ชฟุตบอลทีมชาติ

ดร.ชาญวิทย์ สปท. ด้านกีฬาอดีตผู้นำทีมฟุตบอลทีมชาติไทยให้ก๊อกลงในเวทีโลกหลายสมัย โค้ชหวังพื้นเพเป็นคนอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ครอบครัวประกอบอาชีพประมง เป็นเด็กอยู่กับทะเล บ้านอยู่ติดทะเล และจุดเริ่มต้นสู่เส้นทางกีฬาฟุตบอลก็เพราะทะเลที่ทำให้โค้ชหวังได้เป็นนักฟุตบอลมืออาชีพ กระทั่งเป็นโค้ชฝึกสอน และก้าวทะยานสู่ระดับผู้บริหารทีม ในฐานะประธานการฝึกซ้อม

โค้ชหวังเล่าว่า ด้วยความเป็นลูกประมง ใช้ชีวิตอยู่กับทะเล ในวัยเด็กชอบเล่นน้ำมากๆ และมีคู่แข่งแน่นขนานๆ เป็นประจำ จนมีอาการป่วยอยู่บ่อยครั้ง กระทั่งเป็นโรคภูมิแพ้ หอบ หืด ต้องฉีดยาแก้ภูมิแพ้สัปดาห์ละ 1 เข็ม และด้วยความที่ป่วยบ่อย ทำให้พ่อแม่เลี้ยงยาก และเกรงว่าเราจะเสียชีวิต จึงนำเราไปถวายเป็นลูกศิษย์พระ ที่วัดศรีมหาธาตุหรือวัดใน ซึ่งอยู่ในละแวกบ้าน

และจากนั้นเป็นต้นมา เราได้เริ่มชีวิตเด็กวัด มีเพื่อนๆ เป็นเด็กวัด เรียนโรงเรียนวัดซึ่งมีสนามฟุตบอล พอเห็นเพื่อนๆ เล่นก็เล่นบ้าง แต่เมื่อเล่นไปสักพักก็อาการหอบหืดกำเริบต้องไปหาหมอ และหมอแนะนำว่าถ้าอยากจะได้เล่นกีฬาให้เล่นได้ แต่ถ้าเหนื่อยก็ให้หยุดพักแล้วค่อยไปเล่นต่อ เราก็ทำแบบนั้นเป็นประจำ และจากการที่ต้องฉีดยาแก้หอบหืดสัปดาห์ละครั้งก็ลดการฉีดยาลงเรื่อยๆ เหลือเดือนละครั้ง อาการเริ่มดีขึ้น ร่างกายมีภูมิคุ้มกันจากการออกกำลังกายมากขึ้น

ต่อมาเราเริ่มสนุกกับการเล่นฟุตบอล จึงอยากเป็นนักฟุตบอล โดยเริ่มจากลงคัดเลือกนักฟุตบอลรุ่นเล็กๆ ช่วงประถมศึกษาตอนต้น ก็ติดทีมโรงเรียน พอมาประถมปลายก็ติดทีมโรงเรียนอีก กระทั่งมาติดทีมโรงเรียนมัธยม เราเล่นฟุตบอลมาตลอด โชคดีที่มีครูพลศึกษาคอยสอนเรื่องสุขอนามัย เพื่อให้สุขภาพแข็งแรง เราทำทุกอย่างเพื่อให้ร่างกายแข็งแรง ทั้งอาหารการกิน เราเป็นคนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องสุขภาพอนามัยมาตลอด และหลังจากจบ ม.ศ.3 ก็หายจากอาการหอบหืดไปโดยปริยาย และไม่กลับมาเป็นอีกเลย ทำให้เรามีแนวคิดอยากเล่นกีฬา โดยเฉพาะกีฬาฟุตบอล

สำหรับความใฝ่ฝันของโค้ชหวังความจริงแล้วโค้ชหวังฝันอยากเป็นทหารเรือ แต่ด้วยความสามารถที่โดดเด่นด้านกีฬาฟุตบอล จึงทำให้ตัดสินใจเล่นตัวเอง มาสู่กีฬาฟุตบอล โค้ชหวังเล่าว่า ตอนนั้นอยากเข้าโรงเรียนนายเรือ แถวบ้านก็ติดกับสัทธิบเห็นนักเรียนนายเรือใส่ชุดสีขาว ใส่หมวก มีกระบี่ห้อยที่ไหล่ลุด

เท่ากันทุกคน เราก็ตั้งใจสอบเตรียมทหาร สอบถึง 2 ปี แต่ไม่ติด จุดนั้นจึงคิดเปลี่ยน แนวว่าเราคงเรียนไม่เก่ง และได้ไปเรียน วิทยาลัยพลศึกษาชลบุรี

“ตอนนั้นเล่นกีฬาทุกอย่าง แต่เด่นที่สุดคือกีฬาฟุตบอล เมื่อก้าวสู่ร่วมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ได้ติดทีมฟุตบอลของมหาวิทยาลัย ได้เข้ามาแข่งขันในกรุงเทพฯ กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ด้วยความสามารถจึงมีโค้ชทีมชาติไทยมาคัดเลือกตัว ซึ่งเราโชคดีได้รับการคัดเลือกเป็นนักฟุตบอลทีมชาติ และในปี 2519 มีการแข่งขันฟุตบอลคิงส์คัพ ที่มีทีมชาติชุดเอและชุดบี เราได้ติดทีมชาติชุดบี แต่ยังได้เป็นตัวสำรองก่อน ซึ่งการติดทีมชาติครั้งนั้นถือเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่ง”

จากนั้นเมื่อเรียนจบปริญญาตรี ได้ตัดสินใจไปบรรจุเป็นครูสอนพลศึกษา และทำงานมาจนได้เป็นรองอธิบดีกรมพลศึกษา และก่อนเกษียณอายุราชการ ได้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

■ เปิดผลงานสร้างชื่อ

สำหรับผลงานด้านที่สร้างชื่อเสียงให้กับโค้ชหรั่งนั้นมีมากมายจนไม่สามารถบรรยายได้หมด แต่เจ้าตัวได้

ยกตัวอย่างผลงานเด่นๆ ให้ฟังด้วยรอยยิ้มอิ้มเอมใจว่า ผลงานเด่นๆ ก็ได้พานักฟุตบอลทีมชาติ พาเยาวชนรุ่นอายุ 17 ปีชิงแชมป์โลกที่อียิปต์ นอกจากนี้ยังพาทีมชาติไทยให้เป็นแชมป์ซีเกมส์หลายสมัย ส่วนในระดับสโมสรได้แชมป์เอเซีย 2 สมัย ทำให้เป็นที่รู้จักของทุกคนในนามของสโมสรฟุตบอลลูกเสือไทยปี 2537 และที่ภาคภูมิใจอีกสิ่งหนึ่งคือ สหพันธ์ฟุตบอลเอเชียได้มอบรางวัลโค้ชยอดเยี่ยมให้เป็นคนแรกของไทย และเป็นคนแรกของเอเชียด้วย และผลงานล่าสุดที่ฝากไว้คือ ฟุตบอลหญิงไปบอลโลก ที่มีโอกาสได้ดูแลอยู่ 5-6 ปี

■ สอนลูกศิษย์ใช้ชีวิตใน-นอกสนาม

โค้ชหรั่งยังเล่าถึงวิธีการสอนและการดูแลลูกทีมจนได้ดีกับทุกคนด้วยว่า อันดับแรกภาษาเราเรียกว่าโค้ชคนก่อนคือถ้าคนเก่งแต่เป็นคนไม่ดีนั้นไม่ได้ วิธีการทำอย่างไรต้องเป็นคนที่ดีและดีด้วยคือเด็กในทีมทุกคนต้องอยู่ในระเบียบวินัยครั้งแรกจะใช้วิธีการเตือน ครั้งที่สองให้ใบเหลือง ครั้งที่สามไม่ต้องพูดมาก ให้ใบแดงออกจากทีม แต่เด็กส่วนใหญ่ในกีฬาจะเคารพกติกาอยู่แล้ว และสิ่งหนึ่งที่นักกีฬาต้องมี 4 ข้อคือ 1.รู้จักแพ้ 2.รู้จักชนะ 3.รู้จักการขอโทษ และ 4.รู้จักการให้อภัย

“การมีน้ำใจนักกีฬาแพ้ต้องไม่โทษรุ่นโทษนี้ แพ้ต้องกลับมาดูว่าเราฝึกซ้อมมากน้อยแค่ไหน และต้องแสดงความยินดีกับเพื่อนที่ชนะ ต้องไม่เยาะเย้ยถากถางคู่ต่อสู้ ต้องไม่ทำให้เขาเกลียดชังเราชนะต้องชนะใจคู่ต่อสู้ ชนะใจกรรมการ และชนะใจกองเชียร์ ต้องรู้จักขอโทษ รู้จักให้อภัย

ฝึกให้เขามีคาถา 4 ตัว สิ่งนี้เป็นสปีริตที่คนในวงการกีฬาเขาถือกันมาก บางทีไม่มีอยู่ในกฎกติกา แต่มีอยู่ในมารยาทและจิตวิญญาณของคนทุกคนอยู่แล้ว ฉะนั้นเราต้องถ่ายทอดตรงนี้”

นอกจากนี้เราต้องให้เขาใช้ชีวิตทั้งในสนามและนอกสนามให้ดีด้วย โค้ชในหน้าที่ส่วนใหญ่จะมีหน้าที่ซ้อมบอลซ้อมเสร็จกลับ แต่ของเราไม่ใช่ เราเป็นทั้งครูทั้งโค้ช ต้องดูแลเขาจะไปเรียนที่ไหนจบแล้วไปเรียนอะไรต่อบางคนจบไปแล้วมีปัญหาต้องมาปรึกษา จะไปไหน ทำงานอะไรให้ก้าวหน้า จะย้ายไปตรงไหนก็มาปรึกษามันกลายเป็นความผูกพันในระบบของกีฬาเมืองไทย ที่ไม่ใช่มีหน้าที่สอนกีฬาเพียงอย่างเดียว แต่สอนการใช้ชีวิตในสนามและนอกสนามด้วยบางคนมีชื่อเสียง กิน เที่ยว จนร่างกายแย่มากๆ และหลุดออกจากทีมชาติ หลุดจากสโมสรรายได้ก็ไม่มีสิ่งนี้เราต้องช่วยสอนเมื่อถามถึงมุมมองที่ลูกศิษย์มีต่อ

โค้ชหรั่ง นั้นดูเนียบขนาดไหน โค้ชหรั่งบอกเลยว่าตนเองนั้นมีบุคลิกค่อนข้างใจดี แต่ทุกคนจะรู้ว่าดีแบบ ถ้าใบเหลืองต้องหยุดแล้ว ไม่เคยมีใครโดนใบแดง เพราะถ้าโดนใบแดงต้องออก ทุกคนมาก็หลากหลายความคิด หลากหลายครอบครัว หลากหลายปัญหาอุปสรรคบางคนครอบครัวแตกแยก บางคนลงไปเล่นในสนามก้าวร้าวมาก เราก็ต้องสอนเขา หน้าที่เราคือทำอย่างไรให้เขาเอาศักยภาพออกมาใช้ในสนามให้มากที่สุด สอนความรัก ความสามัคคีในตัว ใครจะเป็นฮีโร่ ใครจะเป็นดาราเป็นได้ แต่ฮีโร่กับดาราต้องอ้างถึงเพื่อน ฟุตบอลไม่ใช่เลี้ยงแล้วยิงเข้าประตูได้เพียงคนเดียวมันต้องมีเพื่อนส่งลูกมาให้

■ มุ่งผลักดันการกีฬาบรรจอรณ.

โค้ชหรั่งเล่าต่อว่า จากชื่อเสียงด้านฟุตบอล สู่การเป็นสมาชิก สปท. ซึ่งประโยชน์จากกีฬาฟุตบอลกับงาน สปท. ที่เราเห็นคือปัจจุบันเขาเอากติกาฟุตบอลมาใช้ในสังคมโลก ยกตัวอย่างการเมืองอย่าง กกต.ทำไมเอาใบเหลืองใบแดงมาใช้ เพราะเขาใช้กติกาที่สังคมโลกยอมรับ นั่นคือกีฬาฟุตบอล ทุกคนจะรู้หมดว่าใบเหลืองใบแดงหมายถึงอะไร จึงเป็นการเอากีฬานำการเมือง นำเศรษฐกิจให้คนมีความรักความสามัคคีนั้นคือกติกาสากลที่ทำให้สังคมยอมรับ เพราะฉะนั้นการนำกีฬามาใช้ใน สปท. ทำอย่างไรจะนำกีฬามาพัฒนาบุคลากร ทุกคนอยากมีสปีริต มีน้ำใจนักกีฬา อยากมีชื่อเสียงในสังคม เพราะฉะนั้นกีฬาจะช่วยหล่อหลอมได้

เมื่อนานทำงานในฐานะ สปท. คณะปฏิรูปกีฬา ก็มีความคิดว่าจะทำอย่างไร

ไว้เพื่อบรรจุมาตราหนึ่งในรัฐธรรมนูญให้มีคำวกีฬา เพราะ 80 กว่าปีที่ผ่านมายังไม่เคยมีรัฐบาลชุดไหนที่บรรจุคำวกีฬาลงไป ประเด็นที่สองตามนโยบายของรัฐบาลนายกรัฐมนตรีอยากเห็นการปฏิรูปกีฬาด้วย ถึงแม้ว่ากีฬาจะอยู่ในด้านอื่นๆ แต่เป็นเรื่องหลักของด้านอื่นๆ จึงเป็นเรื่องหนึ่งที่เราจะขับเคลื่อนและปฏิรูป โดยตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา ตั้งสภากีฬาแห่งชาติ กฎหมาย และ พ.ร.บ. ที่เกี่ยวกับกีฬาที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข ตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬานี้คือภารกิจที่จะต้องปฏิรูปทั้งระบบให้วงการกีฬาดีขึ้น เราได้วางกรอบให้แล้ว เพื่อขับเคลื่อนให้เห็นเป็นรูปธรรม

■ คนติดวัด

นอกจากเป็นระดับนักฟุตบอลมืออาชีพแล้ว โค้ชหรั่งยังเป็น**นักสะสมพระ** เขาบอกเลยว่าชอบสะสมพระ มีพระพุทธรูปประจำจังหวัดเกือบทุกจังหวัด อีกอย่างเป็นคนชอบทำบุญ เวลาไปต่างจังหวัดจะชอบไปไหว้พระ เพราะเราอยู่กับวัดมาตั้งแต่เด็ก ถูกหล่อหลอมสิ่งเหล่านี้มา ทั้งการทำบุญ ทำทาน รักษาศีล ปฏิบัติธรรม เราทำได้ครบ แต่ก็ไม่ถึงขนาดนั่งสมาธิถือศีลภาวนา

เรื่องบุญเรื่องกรรมเรามีความเชื่อมาตั้งแต่อยู่วัด ถูกสอนมาอย่างนั้น และรู้สึกว่ามันดี ไม่ใช่ไปวัดเพราะมีเรื่องเดือดร้อนเรื่องเสียใจ หรือโชคร้าย ว่างๆ ก็จะไปหาลูกๆ ไปเข้าวัดทำบุญ ตอนนั้นก็ยังไม่ไปวัดที่อยู่มาแต่เด็กตลอด มีโอกาสก็ไปไหว้พระอาจารย์ที่เลี้ยงดูเรามา ซึ่งท่านมรณภาพไปแล้วแต่ยังมีรูปจำลองอยู่

■ รับบท “คุณพ่อลูกสี่”

สำหรับชีวิตครอบครัวของโค้ชหรั่งนั้นมีลูกสาว 2 คน และลูกบุญธรรมอีก 2

+ เรื่อง : จิราพร เพิ่มลาภ

+ ภาพ : วสุภา ชัยมงคลกรวิทย์

คน สำหรับลูกสาว 2 คน คนโตเป็นนักกอล์ฟเยาวชนทีมชาติ และเป็นนักกอล์ฟอาชีพ ส่วนคนรองทำงานเอกชน ส่วนลูกบุญธรรมรับมาเลี้ยงดูจากวัดที่เคยอาศัยอยู่ เนื่องจากที่วัดมีเด็กกำพร้าเยอะ ทั้งสองคนยังเด็กอยู่ อายุ 5 ขวบ กับ 9 ขวบ เป็นชายคน หญิงคน เรารับโอนเขาเป็นลูกบุญธรรมตามกฎหมายอย่างถูกต้อง

เมื่อถามว่าจะปลัดดันลูกๆ เป็นนักกีฬาเหมือนคุณพ่อหรือไม่ โค้ชหรั่งบอกว่า ไม่บังคับลูกๆ ลูกๆ จะเล่นกีฬาหรือเอาดีทางกีฬาเหมือนเราหรือไม่ จะไม่บังคับแต่ส่วนใหญ่จะให้เขาพยายามออกกำลังกาย ดูแลสุขภาพมากๆ เมื่อก่อนเราเป็นโค้ช ลูกสาว 2 คนจะตามเราไปสนามด้วยกันตลอด แต่มา 2 คนหลังไม่ได้พาไปเนื่องจากเขามาอยู่กับเรา ตอนเราเป็นระดับผู้บริหารแล้ว แต่วันไหนเราไปดูบอล ไปซ้อมบอล หากลูกๆ อยากไปก็จะพาไปด้วย

มาถึงวิธีการเลี้ยงลูก โค้ชหรั่งเล่าว่า เลี้ยงลูกแบบสบายๆ ไม่บังคับ แต่ต้องมีกฎกติกาถ้าทำไม่ถูกต้องก็ต้องตีบ้าง เพื่อให้เขารู้ว่าถ้าทำผิดจะถูกลงโทษนะ แต่ก็สอนก่อนด้วย เพื่อให้รู้ว่าอะไรคือถูก อะไรคือผิด อะไรคือได้รางวัล อย่างที่บ้านเด็กเล็ก 2 คน ถ้าทำดีจะมีคะแนนให้ เช่น บางวันเขาช่วยพี่เลี้ยงล้างจาน ล้างรถ รดน้ำต้นไม้ เราหัดให้เขาทำ ให้มีแรงจูงใจ ก็ให้คะแนน ถ้าได้ 20 คะแนนจะมีรางวัลให้ เช่น ขนม เป็นต้น